

Завершення економічної організації - це банки. Наша сила в економічній організації! Тому купуймо акції Земельного Банку Гіпотечного Львів, Підвалля 7.

вої нетерплячки та розпуляного хвилювання сучасного духа. Але ми живемо в добі, коли народи стали на місце королів великих акторів історії. Одиничні вини кваліфікуються, але народи стали повільними.

Ми не можемо приспішити насильно ритм великих людських справ, так само як нам удалося збільшити поспіх машин, сні шодня вранці вводимо в рух. У XIX віці авадки віймово сприятливим обставинам, історичні ситуації змінювались радикально на протязі кількох місяців. З якою швидкістю накинуди віденський мир Європі змученій двадцятилітньою війною! В якому короткому часі здобули свою єдність Італія і Німеччина! Це був привілей доби, в якій сприяли боги.

Віймові обставини, які зродили мість та щастя XIX віку, щезають. Ми входимо у "вчну минувшину", правило для всіх поколінь. Доба історичних чудес скінчилась. Старі труднощі, з якими людство змагалось віками, починають нам дошкульовати. Тому мусимо бути терпеливими і шораз новими зусиллями здобувати поволі мир, якого потребуємо а якого не хоче нам дарувати ласкава доля, раз на завсідні.

По широкому світі.

У СРСР, по німецьким звісткам, вденний комісаріят приготував проект, щоби покликати до армії на високі становища бувших царських офіцерів. На головного інспектора армії призначають Каменева.

Справу нордонів Ірландії, в останніх часах дуже запутану зна-

єдок опозній т. зв. вільної Ірландської держави, вдалось англійському уряду полігодити мирно. Між північною і південною Ірландією прийшло до згоди. Про вислідок цієї згоди дав знати прем'єр Болдуін парламентові.

У Туреччині прийшло до крі-визчх сутничок між населенням і військом внаслідок нового закону прийнятого "Націон. Зборами" в Ангорі, що не вільно носити до-тепелішньої національної шапки "феза". Багато вбитих, ранених, а ще більше арештованих "за бунт".

Нагорода миру не буде визначена цього року нікому фондом Нобля, імовірно тому, що на неї є надто багато рівноспільних кандидатів як Чемберлен, Бріан і ген. Доз, автор відомого економічного пляну.

В наймах.

Сумні картини.

Так мало у нас інтересуються життям тих, що доля примусила їх виїхати з непроглядні дебри коринної Польщі... Багато їх!

Сьогодні спинилися вони в наймах. За Грин, що паде з "братньої" руки, віддають вони всі сили на жертвенник чужої культури. Ради хліба, якого в рідному краю їм годі було добитися.

Загал заточення представляє брину, якої кришталі міняться всімні брзлами. Поніхка людей, що за грін мусять поодатися чужизні, і їх життя — надто пікмі явище, щоб можна було перейти над ними до денного порядку.

— Такий є припис.

Хлопець сів на килим, так, як йому приказано. Джаганнат помастив його чоло сандалевим пастою, збрив йому червоний знак між бровами, положив йому вінок цвітний на голову і почав казати різні закляття. На кінець поприволівав з великим трудом всі посудини перед хлопця і кавав йому повторити слідуучу присягу:

— Присягаю святочно, що цілий цей скарб віддам Гокуль-Чандрі Кунду, синові Бріндабана а внуку Джаганната, або його синові або якомунебудь правному наслідникові*.

Хлопець повторяв ці слова при кожній посудині, поки не став зовсім пригломшеним, а язик повертався в його устах, мов кілок. Коли церемонія покінчилась, було повітря вгорі повсім густе від диму з каганця і від дихання обох. Хлопець ставало в горлі сухо, а всі члени його тіла палали, він майже дусився. Каганець світився щораз слабше, акінці погас зовсім.

В повній темряві зачув Нїтай, як старець спинався по драбині.

— Дідуно, де ти ідеши? — запитав затрівожено Нїтай.

— Тепер іду звідси геть, відповів Джаганнат, а ти лишишся тут. Ніхто тебе не знайде. А не забудь імені Гокуль-Чандри, сина Бріндабана, а внука Джаганната.

Потім витягнув драбину за собою. Зі страху приглушеним голосом, благав хлопця: — Я хочу з поворотом іти до таті...

Джаганнат положив камінну плиту на своє місце, опісля приклав до приложив ухо до каменя, де почував раз голос Нїтayı "тату!", потім якийсь немов шелест упдаючого тіла на землю, відтак все затихло.

ПУРУС

пастою зивації

Дума заточення ріжнородна.

Одні приворочуються до обставин: погоджуються з ними оточенням, піддаються впливові не лише урядових чинників, але й місцевого населення. — "Що робити? Так мусить бути!" — па їх думку, висказується на кожному кроці. Навіть у колі Українців вони лжються тримовати рідним словом, оглядаючись, чи хто не почує. Знакомства з жінками чужої народності доводять до жениток, які насильно инвертують душу людину, виривають з неї всі сланини, що лжуть людину з народом. Дома лунає чужа мова. Чужа історія займає місце рідної, і лишася, мов іронія, тільки одне: "греско-калофескі"...

Друга частина заточення не ті, що боліло, з кровю у серці відчувають теперішній стан. Такі одиниці (ах, тільки одиниці!) живуть переважно маленькими гуртками, претум-рують українські журнали часописи і живо інтересуються всім тим, що діється в рідному краю. Нераз можна плути в хаті учителя в мазурському селі, як ведеться дискусія на тему минулого й майбутнього українського народу, неваз лувалося зауваж української пісні. Одиниці ті зберегли трохи більше відваги й національно: вірності — вони уважають свій стан переходовим. Навіть на конференціях говорять між собою по чарнськи, хоч на їх адресу падають такі слова, як "шовініст"... Що за іронія!

Важко перевести хоч би приблизне обчислення с-д цих двох груп українських заточенців. Усеж така треба сказати, що наші люди байдувають що раз більше, шораз більше приворочуються до кожноточасних обставин, а в погоні за крашми в садах не мало їх поспіватися до крайности. І все те ради хліба...

Ст. М-д.

ШЕВЧЕНКОВА МОГИЛА.

Московські "Ізвестія" з 25. XI. д. р. приносять вістку з Черкас такого змісту: Черкаський окружний виконавчий комітет постановив встановити до свого видаткового бюджету відповідну суму грошей на на-праву і зберігання могили Тараса Шевченка.

На ратунон "Рідної Школи".

На поклик оголошений у 272 ч. "Діла" складає Вл. Петро Чубатий, голова Кружка УПТ. ім. Б. Грінченка у Львові (Городецьке), як дорядову підмогу на "Рідну Школу" 5 доларів і кличе Членів усіх Старшин Кружків УПТ. на квоту відповідну до їх масткового стану. За дар складає ширю подяку — Головна Упрява УПТ.

Жноча спілка Робітня білля й суком. пром. **ТРУД** дає хліб і науку зверх Львів, Ринок 31. пів (огки лютам) 850 Чому йдета до чумихі 2—

НОВИНКИ.

— Конфісната. Вчорашнє число напото-го часопису сконфісковано за 30 рядків закінчення статті "Преса".

— Нові ціни харчів. Внаслідок підскока долара введени мову максимальну тарифу на мук та дрова. А саме: пше-нична мука (40 проц.) у дрібній продажі 75 сот.; хліб 1 кг. з житньої муки (66 проц.) з доставою до крамниці з пекарів 45 с., у крамниці або на базарі 47 с.; бу-ка паги 4 дк. з пшечноної муки (40 проц.) з доставою до крамниці 3 і пів с., у кра-мниці або на базарі 4 с.; бохоше кулі-ківського хліба 1 кг. у лекалі 6, у дрібній продажі 62 с. — 100 кг. горішнотешско-го гугля з доставою перед хату 440 зол. у гуртіні, на залізні ш 365 зол., на при-ватнім складі у дрібній продажі 530 — 3 зворияського басейну на залізниці, у мі-сті — 350 зол., з доставою перед хату 380 зол., на прив. складі у дрібній продажі 380 зол. За 100 кг. букового дераа, у сопліах, з доставою перед хату 340 зол., на залізниці або гуртовим складі 270 зол., рубаного на приватнім складі у дрібній продажі 460 зол.

— Ціни мннмон. Довідемося приймлу помжну, що тимчасовий виділ Союзу Українських Накладів і Книгарень рішав не піднішувати шн на книжки видані крає-вими видавництвами, хоча хатастрофічний спадок польського золотого нарахує ці видавництва на великі статті. Рішавсью виділ Союзу Українських Накладів і Книгарень подає до видома, що закор-донні видавництва означують свої ціни в доларах, тому кожний спадок польського золотого з konieczності веде за собою піднішчу ціл на книжки андлія закордо-нних видавців. Те ерішний спадок поль-ського золотого просто унеможливає куплю тих книжок, при чому краєві ки-гарні і краєві заступництва закордонні видавців не є в цьому винні, ані не мають ніякої користі з піднішчки ціл, тому, що вони мусять закордонним видавцям пла-

РАБІНДРАНАГ ТАГОР.

Сторож скарбів.

Коли хлопець розглянувся, побачив довкола великі глиняні посудини. По середині лежав розпро-стертий молитовний килим, а на н-м розложені всілякі річи, як цинобер, сандалева паста, цвіти й инші річи, яких потребували до Пудші*). Щоби задоволити свою цікавість, узяв він трохи зі середини і побачив що були це самі рупії**) і золоті мо-нети. Джаганнат звернувся до хлопця:

— Казав я тобі Нїтай, що дам всі свої гроші. Не маю багато, ось ті посудини що бачиш, це все, що маю. Іх хочу тобі сьогодні пере-дати.

Хлопець підскаочив радісно. — Bel? — сказав він, — але ти не відбереш мені звідси ні одної рупії? — Скорію я це зробив, — сказав старий святочним тоном, то сказав жєні рука всохне, але тепер постав-лю тобі одну умову. Якщо колине-будь приїде тут мій внук Гокуль Чандра, або його наслідник, ти му-сиш йому віддати все аж до остан-ньої рупії.

Хлопець думав, що старий гово-рив в божєвілю.

— Добре, сказав він.

— Теперечки сидай на цей килим,

— сказав Джаганнат.

— Пошто?

— Бо тобі мушу відправити Пудшу.

— Але нащо? спитав пригнобле-ний хлопець.

*) Пудша — святочна відрава осваче-ня божества або чоловіка на надприрод-не ество.

**) Рупія — індійський мон.

дар Паль. Твоя "слава", так поши-рилася в околиці, що мусів закрити своє походження, бо люди ба-ялися вимовляти наше імя.

Протягло зложив старець руки на голову, його пальці судорожно здрігалися, немов хотіли би щось зловити у повітрі, та акінці впа-зімлилий на землю.

Коли прийшов знов до свідомости, затугнув сина до опущеної святині, де запитав: "Чи чуєш бла-гаючий голос з під землі?"

— Ні, сказав Бріндабан.

— Слухай ще раз, чу чуєш що-би хтось кликав тату?

— Ні.

Це зробило старому, лизну по-лекшу*). Від цього дня, він ходив всюди і питався: "Чи чуєте, як хтось жалується? А всі сміялися із здитининого старця.

По чотирьох роках, Джаганнат вмирає. Коли світло денне почало зникати йому з очей, а віддих ста-вав щораз слабший, випривився він нечаяно, викинув обі руки в гору, мов би шукав за чимось і закричав: "Нїтай, хто взяв мені драбину?"

Нездібний віднайти драбину, по-який він міг би видряпатися з цієї страшної тюрми, де не було воз-духу і світла, упав він на легови-ше і перейшов в ті райони, де ще ніхто, ніколи, нікого не знайшов. у вічній схованці світа.

З німецьких джерел перекладає Яр. Мандионова.

*) В Бенгалі був звичай, що скарби передавали сторожу над своїми скарбами "Якои", який в майбутности має поєднати всі багатства.

туди в доярках, Віталі С. Українських Наки. І Книг. рішні звернули до всіх закордонних видавництв українських книжок з проханням у цій справі і з домагаючись, щоб ті видавництва значно обнижили ціни на свої видання і таким чином зробили їх доступними для українського загалу.

— **Успіхи нашого співзнавця.** Нещодавно записав помічником рецензії в останній номері "Вільгельм Тель" опери Россіні, в оперній театрі у Кенігсберзі, де постійно зазначеною нинішньої "Опери Руска", "Allgemeine Zeitung" німецької. У Руска тієї ж анову півгодинний голосний матеріал, який саме у цій році "Аполло" виконав собі так добре. "Ostpreussische Zeitung". Родю, що стоїть на високому рівні і якому нині всі люблять, теоретичну партію Арнольда Лежковича виконав Орест Руска блискучими термінами тонами при загальних оплесках. У "Volkszeitung": "Ми знаємо, що в особі Ореста Русака маємо гордість нашого амплуа. Нас захоплює не тільки гасний голос — як глибоко музикально він фразує — але повний його успіх має своє джерело в грі і естетичній пристрасті темпераменту, якого найвищим принципом є природність. Очевидно, що такий темперамент мусить бути вродженим. Варта ходити на опери хоча б тому, щоб почути Русака одного".

— **Всюди одинокі.** Пишуть нині з Відня: Дня 30 листопада відбувся тут в аристократичній христ.-стуспільній Леопольдівській академії підполковник-аудитор Олександр фон Гайденко п. а. Пильна й цілком державна у світі видення мистецтв мистецтва "Гайденко" до старій реценції акцентувала не тільки всі замкнуті української культури у Відні — а і їх немалю — до польського мистецтва, а ще дозволила собі не чувано шовіністичні виласи під адресою українського народу і його мистецтв надбав, у тім очевидно переконаний, що на сцені нема нічого українця. Помилка. Присутній на відкритті молодий український історик Фр-іс Гурин зголосився в дискусії першим до слова і дав Гайденку, а з ним і всім присутнім Полєкам, добру відповідь. Промова д-ра Туріна збрала тим більше враження, що була виголошена незвичайно спокійно, культурно і річливо, застерігаючи до того цілком низькою фактич. Наслідок її був такий, що присутній на рефераті польський посол Лисовський похитую демонстративно сідлом. — Так поміти ми вжити розуму й татту наших висококультурних сусідів!

— **Нові привізи.** У козаківських "Часі" з дня 4. н. м. наводимо на ті сторінки величезну офіційну облогу краківського воєводства про особу, які внесли дозвіл на ім'я змінити своє прізвище. Деякі з тих прізвищ є такі, які вже самі своїм змістом оповідають за собою їх власників, нп. Келбаса, Ніццоле, Шапта, Сраля, або Тилек. За те деякі проєкти на новобрані прізвища переходять межі розуму, чому нп. пав Буксбам воліє плавати Фін, або пав Кернер — Райх, або Меннер — Палемак. Якби Датвер хоче мати прізвище буває, італійського міністра закор. справ Шаванга, а п. Буральє — австрійського міністра закор. справ — Буріа. Та мабуть ніхто не забере добродія, що має солодке прізвище "Жайр". а хоче його перемінити на прізвище "Жайр".

— **Процес наслідок Штайгера.** У Мемстрі стався перед судом 29-літній мушкетер за вбивство. Суддя ситав згідно з англійською судовою традицією: — Чи ви винні? — Так. — Чи знаєте, що ви виступаєте для вашого присуду? — Знаю і потворюю свою заступу. — Чи правда, що вам пропонували адвоката, але ви відмовилися? — Так, відмовився. — Чи не маєте нічого сказати проти засуду смерті за ваш учинок? — Нічого. Суддя поклав голову хорим коштами і видав засуд. Обвинувачений стиснув руку одному приятелю і вийшов супокійно зі салі. Бся розправа скінчилася на протам чотирьох хвилин. Вона розпочалася від процесу Штайгера там, що була манде заплутана і трохи коротка.

— **Проти міночного вбрання.** Грецький прем'єр міністра Панагасіс видав розпорядок поліції, що жіноцтво понад 12 рік життя не може на вулиці носити сувої короткої як тринадцять сантиметрів від землі. За малолітніх відповідають родичі.

— **Модерна шноля для дітчат** є в Шпехто. Там в одній середній школі влаштовано курйозно, де на пази учениці можуть курити папіроси.

— **Щось явни в Сеневича.** "Слово Польське" з 6. н. м. подає в стилі Загало би або якого іншого козакського явларя опис постання доми читалим "Простіти на Зієсіні, що мало місце 22. н. м. По всіхних нападках на адресу о. о. д-ра Боляка за його промову, як також на адресу старосту, що сам дозволив на це свято, подати: там ні більше ні менше, тільки як, що о. Куніцький тримав у руці замість молитовника або хреста книжку мабуть "ля остра" і кричав, що вістою і звертається проти завоєвників, а Ляна уху з'явився верне до рук своїх правих власників. При цих словах кинув шаболо до підлоги (так там і вийшов!) Розуміється, о. Куніцькому кричався шаболо і не бачилося — бачило і тільки в своїй 300й уху якийсь сучасний Загало, що

для своїх манівців найшов навіть місце на сторінках. "Слово Польське". Серваді: як легко стати насом гумористичним організом!

— **Смерть Влад. Раймонта.** Дня 5. грудня помер польський письменник Владислав Раймонт, автор "Мужиків". Похорон відбувся в середу на кошт держави. Раймонт уродився 1863 року в селі Кобелях Радзіві в потрошківській губернії.

— **Панчуйвання.** чи смерть. Анекдотом оповідають доклади собі голоу над розв'язкою цікавого юридичного факту. Засуджено на смерть відомого чоловіка, який та злочинка Чельмача, який сам з гордістю згадував себе "злочинцем". Він отримав почотий піз з міліоном доларів та з'їхав до Чельмача. У державі Конечний засудили його на смерть; звичайні він утік до Нью-Йорку; тут за ним з'явилися засудили його на домісний затвору. Протесть Куладі томилав розбійника, переміняючи йому кару на побут у "Харма (підпавити) каві", але Чельмач заявив, що на таку угоду не годиться і обстоює при першій карі. Тепер юристи думали про те, як має хто право зрештисш похитувати і домагається більшої кари, ніж прізвище і справді з'явився.

— **Нича мим-зак. справ Латвії.** Мерошніча, що згинув задушено в автомобільній аварії, не могла пережити цього нещастя та вбила себе.

— **В Кіна.** У кіні "Маруська" йде нова прем'єра "Чоловік на кометі", сценарійна пєса в 7 діях з Лючіано Амберті та Елією Люнда в головних ролях. У цій фільмі можна бачити величезну драстру малю. — Кіно "Лев" та "Копернік" заповнюють архитір "Фільм-Фокса" — Четверта заповня, Мати".

— **Знайденого Управління Народної Лічниць у Львові.** Д-р Жигмонд Сельнер, лікар хоріб у Львові в своїх рекламних записках до українців до українських унів і української інтелігенції в колов, подає, що він лічить в Народній Лічниць в хоробах горла, уха і носа. Відомо, що д-р Жигмонд Сельнер від 1919 року то є від липня 1924 не є лікарем Народної Лічниць, а лікарем при хірургічних хоріб в хоробах горла, уха і носа є лише д-р Едгар Вурцманський, бувший асистент клінічній проф. д-ра Радігера у Львові і примар колового шпиталю в Чернівцях. — **Д-р Куровець Іван,** директор Народної Лічниць у Львові.

— **Штучні острови.** Один американський інженер, Армстронг, у науковій журналі ("Scientific American") подає фантастичний проєкт створити між Європою і Америкою цілу низку штучних островів. Переїзд морем, на його думку, буде завжди зв'язаний з небезпекою, коли літаки не зможуть по дорозі відпочивати. Проєктом на цих островах треба б абдувати ці стали та цемент, доживою з чотирьох і шириною з 120 метрів. Таку масу, що витиснула би 15.000 тон ваги, треба би прикріпити до морського дна, міліонна каменна. Остров, що вклада би у море на 17 метрів у гніб, міг би вдержати всі морські бурі. Фабула призначена для Армстронга в межах здійснення і ставлять собі питання тільки що-кості. Уряд не згодиться на власні гроді ші ваяти на себе таке підприємство. Отже інженер мусить шукати кількох фантастично-міжнародів, які годяться вкинути гроші в море, для зближення Америки до Європи.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Димсія уряду Лютера.

5. XII, президент Гінденбург прийняв димсію уряду д-ра Лютера. Ведення агенд порунив дотепершнім міністрам.

Стріча Чемберлена з Чічеріном.

"Фос. Цтг." повідомляє, що між Рідзавом і Новим Рокком буде стріча Чемберлена з Чічеріном у Венеції.

Кінець диктатури Прімо де Рівері.

Прімо де Рівера вніс подання про димсію на руки короля. Король димсію прийняв і урядування поручив кабінетови, в склад котрого входить п'ять цивільних політиків, один генерал, один адмірал і Прімо де Рівера як прем'єр. Кабінет присягнув на конституцію. Прімо де Рівера заявив журналістам, що заміня військової диктатури на цивільний кабінет не означає зміни системи уряду. Військову диктатуру внісено на жадання вищих військових.

Кріза чехослов. уряду.

През. Масарик конферував з провідниками партій, але досі нікому не поручив утворення уряду. Головні політ. партії заявляють за парламентарний урядом. У відірок повинен би бути оголошений склад уряду.

Присуд у бесарабському процесі.

Військовий суд у Кишиневі видав присуд проти 319 обвинувачених за повстання в цілі відривання Бессарабії від Румунії з Татарбузан: 234 обвинувачених ув'язнено під варту в кари. Провідники повстання Батікова присудили на до смертну в'язницю, алох обвинувачених по п'ятнадцять літ, кількох по 6 літ, а більшість на короткочасний ув'язнення до 6 місяців. Проти присуду неса права відіклик. Військовий суд рішив рішачливо почати суд, слівство проти сенатора правосл. священника Бід'са, якому закидають, що брав участь у повстанні.

3 судової салі.

Хіба севуть волі, чи неса повинні? (Політичний процес українських селян у Львові.)

2-гий день розправи.

Дня 2. XII почалося переслухання першого обвинуваченого Олександра Скрибайла, задушеного організатора і провідника. Обвинувачений, що в справі признаєся до приписування йому актом обвинувачення злочинів, відкидав і в судовому сплаті, і на мораторній розправі всі свої попередні звинувачення відомо задушено політичної організації, яка мала приготувати з весною 1925 р. повстання. Свій мілкий пояснює тим, що звинувачення, зложені на поліції були вимушені побоями. Після спровадження обвинуваченого Скрибайла на слуху експозитуру побий його функціонери державної поліції і тайні агенти в страшний спосіб, та, що опісля майже 4 тижні обвинувачений не міг знати з себе сорочку, яка приєднала до ран на його тілі. Свідки тих побой бачили Анті Ліпчанський і Н. Матейчук, жовнір 49 п. п. в Коломиї, що робили там варіантну службу. Даліше бачили свідки побой Микола Голосиний, Анті Голосиний і Скрибайка Дмитро. Ова. Скрибайло заперечує рішучо було би існування якогось політичного організації, та було би він від неї членом, а признає лише, що ухит вилася і погрозам Михайла Гонгорича (Жотого) і спільно з ним брав участь в приписуванні йому рабубових нападів. Обвинувачений — людина слабкої волі, що ховаючись перед поліцією, яка за ним шукала, став сліпим знаменем у руках Михайла Гонгорича демократичного індивіду, який сам, що його не слухали, грозив застріляти. Обвинувачений його майна і його родичів. Обвинувачений Скрибайло подає, що по 4-літній службі його звинувачення з війська як неужого укасо в р. 1917. В літах від 1917 до 1922 р. перебував дома у свого батька. Де часто запалав на боці голів, так що в 1922 р. відіслали його до заведення для умови хорік на Кульчаковом. Після того верну він знов до батька і помагав йому в господарстві. Але несь час бої голови у нього не переводилися. З огляду на повний стій повстання оборона до трибуналу слідуючі внісєня:

- 1) Покидання двох судових лікарів звинувачиває на обставину, що на голові і плечах Скрибайла є ще й досі свідки побой;
 - 2) на зареєстрування в уряді заведення для умови хорік на Кульчаковом лікарського осуду про умову недугу обвинуваченого в часі його побуту в тому заведенні;
 - 3) на покидання свідків Антома Пінчанського і п. Матейчука, обох жовнірів 49 п. п. в Коломиї, на обставину, що обидва ті свідки бачили свідки побой в тілі обвинуваченого Скрибайла, а також на обставину, що функціонери державної поліції добували від обвинуваченого звинувачення при допомозі побой і всякого рода знущань;
 - 4) свідчення судів Н. Ковальського, судових офіцій Н. Мацишовського і Вєрєзінського при окруж. криміналі суді в Коломиї на обставину, що обвинувачений у часі його переслухання у слідчого судді показував тому ж знаку з побой на голові, та що свідний суддя відіслав його з тим до лазаретного лікаря;
 - 5) Миколу Горішного, Антома Гофмана і Дмитра Шкєрєбляка, на обставину, що обвинувачений Скрибайло не міг ніяким чином побой майже через 4 тижні знати з себе сорочку, що приєднала до його ран на плечах.
- Рішення трибуналу відносно тих всіх внісєнь наступить швидко на найближшій розправі.
- Прокуратор не спротивлявся внісєнню оборони щодо розслідування умовного стану ова. Скрибайла. Однак спротивлявся внісєнню оборони відносно побой обвинуваченого функціонери держ. поліції перед і в часі його переслухання, мотивуючи свій саротиз тим, що прокуратура зі своєї сторони зробить все, щоб вкрити всякіма тими побой і їх укарати, а сам факт побой не має ніякого впливу на сам зачин обвинуваченого. У відісвід прокураторови підліс обороні д-р Лев Жалєвний, що оборона не сумнівається в те, що прокуратура потягне внісєнню побой до відповідальності.

сти й оборона не має ніякої перебірати на себе роль прокураторів і не тоді та функціонери за побой обвинувачувати, однак і в залежати на тому, щоб ствердити, що такі побой відомо мали місце: що обвинувачений злочин такий а не інші звинувачення а побой насильства побой і звинувачення і потягував на все, що йому при переслухання піддавали. Рішення трибуналу відносно всіх внісєнь оборони на ступити в суботу 5. XII.

Третій день розправи.

Другий з черги обвинувачених, якому закидають акт обвинувачення організувати і починати повстання в цілі відривання Бессарабії від Румунії, 21-літній павучок, котрий тем заперечує було би він мав, напад на коменданта політичної організації, що мала на меті викликати і підготувати повстання, а свою участь в нападі у Каміанка Ротманія й у Львові оповідає тим, що діяв під покровом з боку Мик. Гонгорича (Жотого), Обвинувачений відкидав усі свої звинувачення, які зложені на поліції відносно діяльності задушеного демократично-буржуазної організації та представив спосіб, а який ті звинувачення на поліції від нього висувано. Обвинувачений розказав, як після авертування і спровадження його на слідку встановити в Коломиї безпосередньо перед переслуханням, яке переслухав комісія Плячек, затримав його поліц. агенти Гаєрські і Лєльські до тейної комнати і тут адрери з нього одік, побачили на землі і кожі Гаєрські за обвинуваченому на голову, тоді закинули на його мочку плаття, а Лєльські обклали його по плічів тілі побоями. Після такого підготування впровадили обвинуваченого до комісаря Плячека, який перед переслуханням зирнув з рук одного з присутніх поліційних агентів нагайку і звинуваченого кілька разів по тілі. Шойго потім почав відбавляти з нього звинувачення, піддаючи йому всі звинувачення про задушення політичної організації в такому прояву як вони внісєні в протоколи поліційних звинуваченого, а які обвинувачений потверджував. При тім агенти Лєльські і Гаєрські штовхалими пригладували йому, що його чекав, як що внісєні звинувачення. Обвинувачений Костюк складаючи свої свідання про побой не вклядаючи розправ, сердечно розп'якався з тим, що через кілька хвилин не міг відбавити зі себе ні одного слова. Це викликало загальне заворушення на салі. Наслідком українського свята від речено розправу на 5. XII. год. 11. ранку.

Процес Штайгера.

Тринадцятий день розправи. (Доїсєння звинувачення Ольшанського.)

Будьби Ольшанського мала вгніз подогастого м'язця, довгого на 10 см., з проміром на 8 см. Кінцями бовбу Ольш. жав на виступі до президента з революєра, що його мав у правій кишені, але не йому не вдалося, бо президент заступився кавалєри, Хтось біля нього кинув бовбу і все почало відітати, а сам він пішов спокійно аду. Лєйон, як до Сикстусової та скрити на ту вулицю. Звідсіш пішов до Єзуїтського городу. Зав'язався йому, що за ним слідкує якийсь мушкетер. Тому він пішов за якийсь куток, там наїм гуманий плащ і сказав до його кишені революєр бельгійської системи. Вийшовши побачив, що за ним не слідкує ніхто. Звідсіш пішов на Янїсову вулицю і почав думати, що зі собою зроблю. Стрипував якийсь ситісху дімчату, що мала іхати до Зімної води пішов з нею на головний залізничний дір і, що біли іхати туди тех. На дівчій лінійці стрінула залізнична і він отстав сам. До нього поиступив якийсь мая і зажадав лєтїмаші, але він її не мав. Тоді мая лєтїмаші до поліції в Ольшанський пішов до сь до поліції в Ольшанський перешитимас утік. Ше на звинувачення Штайгера внісєні звинувачення Штайгера на другий день вийшли він спокійно у Львові та поїхав дома.

Приймаючи на кілька днів до Пережєша, стрінув там свого начальника, який йому закомунивав, що мусить вийти за границю, бо про атентат знає за багато осіб, ларма, що всі вони свої. На подорозі дав командант Ольшанському гроші. Вернувши дома, Ольшанський зачиніть починам, що їде до Пережєша погнотуватися до матури і звідсіш вийшов до Німеччини.

Перелісши границю, Ольшанський перебув відомі аж хвилі. Тоді не діяв ніяк добре німеською мовою. Порожуватися було йому дуже важко. Наслідком цього закривався в протокол деякі незгодності. Тейперіні звинувачення складали з нахаду своєї Військової Організації. По докінченні звинувачення, що кожний ув'язнений готов себе віддати в руки німеських органів влади, якщо вони цього будуть вимагати. На поліції в Берліні заповував Ольшанський своє обрання, а якому був в часі атентату.

До акти, які відісєно у лєйсові суді, долучили плєти з заканами куди Ольшанський ходив і де стояв у часі атентату.

По відісєнні звинувачення Ольшанського забирає слово адвокат д-р Грек. Промовляючи він каже між иними такі слова: "Мая вражання, що внісєні прокуратору агентами відісєні внісєні з тих звинувачення і з того признаєня Ольшанського. Розумію дуже добре, що це не може висту-

пяти разів у війні ж хвилю, але швидко дої, коли позаймаються зі зброєю. Той же, що супроти актору, супроти Бога і супроти людей є відповідальний за акт обвинувачення. Маю на душі над-прокуратора Малину.

Провідник трибуналу переправляє безсвідомі в тому місці і звичайно, що прокуратор поступив згідно зі своєю волею і відповідальний за не перед за-ковом.

Др Грек ставить внесення: 1) За-судити в українській гімназії в Перемислі інформації відносно того, коли Ольшан-ський здавав там повноваження; 2) Застати дирекцію завітати, чи для 31. VIII. при-був до Львова поїзд, яким їздив Ольшан-ський з кількома тисячами осіб; 3) Застати в дирекції поліції у Львові інформації про те, яка була програма дій, що в нічому був для 2. IX. 1924 р. Ольшанський; 4) Зв'язатися телеграфічно до Берліна з проханням, щоб тамошня прозира доставила судові актори Ольшанського, в якому він був в часі ате-нату; 5) Зв'язатися з перекладачів підписних протоколів на польську мову з українсь-кими перекладачів; 6) Внести справу листа до о. митрополита Шеніцького, що є тепер у Римі. О. митрополит Білоруський, який видав о. митрополитові. Звернувшись до о. митрополита до Риму з проханням, щоб він розпорядився акторами судові лист, та щоб вказав, де він знаходиться.

Прокуратор Гриневський й за-являє, що за акт обвинувачення є відпові-дальний він сам і що він і надалі його відслідкує уповні. Шкоди до аналізу з-від Ольшанського, то про те буде він говорити у кінцевій промові, де поста-вить вказати їхню правдоподібність чи неправдоподібність. Далі прокуратор ставить внесення на відчитання зівань Павла Матеї, який завітаноюся в торні в Ополі, був свідком, як перед гаюшим судом признався якийсь Іван Куницький до виконання атенату та президент Воїтківського у Львові для 3. вересня 1925 р. Той Куницький звичайно себе політичним емігрантом і ска-зав Матеї, що який його арештувала польська влада, то малаб довідатися від нього про те, хто йому дав бомбу. Він завітано, що бомбу доставив від офіцерів польської армії. Дітичий протокол зівань Матеї прокуратор пропонує три-буналу.

На цьому го-рному перервано. Провід-ник трибуналу заявляє, що в п'ятницю роз-права не відбудеться.

Сороковий день розправа.

На початку розправи провідник трибу-налу завітано, що трибунал відки-нує усі внесення оборони. Шкоди до акції, які пропонує прокуратор у сповіді Ку-ницького, то провідник просить, щоб оборона висловила в напрямі тих акції.

У цій справі відомості великі про-мови оборони: полковник Смирнов, обо-в. Лявда, д-р Розенкранц і д-р Рінгел. Всі вони старалися довести, що зівань-ня Матеї про заяву Куницького, немовто він виконав атенат на президента Поль-щі не можна протиставити таким зівань-ням як Ольшанського. Ольшанський не тільки відверто і широко признався до ви-конання атенату, але й похвалив і до-кладно описав цілий його перебіг. Шкоди не могла зробити людини, яка атенату не виконала. Проти відчитання акції про-понує прокуратором оборона не має нічого. Супроти цього трибунал рішив відчитати догосення катовицької поліції в справі Куницького разом з протоко-лом, який зложив у цій справі Матеї. Крім цього рішив трибунал відчитати статтю з газети „Катовіцер Цайтунг“, яка була передруком з „Гайту“, жидівського органу.

З відчитаних акцій виходить, що якийсь Павло Матеї, 19-тилітний пластун переїхав без документів польсько-німецьку грани-цю біля Опола. В Ополі його арешту-вали. Йому довелися сидіти в ямисі Ку-ницького студентом із Краків. Матеї був переслуханий Куницького. Той зівань, що переїхав трімаючи телятською як по-літичний втікач, що одержав від тески української організації бомбу з доручен-ням виконати атенат на президента. До того атенату було призначено ще дві особи, яких поліція Матеї забув. За те-м статтю „Гайту“, яку передрукувало „Катовіцер Цайтунг“ виходить, що Ку-ницький був спільником Ольшанського.

По відчитанні цих акцій постанов д-р Розенкранц внесення на переслухання в характері свідка д-ра Баньковського, суд-ді, що не розправу проти Пастернаків-ної за помешкання. Оборона хоче при-домогтися тої розправи довести, що Па-стернаківна нервова і гістеричка. Таким чином оборона хоче ослабити зівань Пастернаківної.

Д-р Рінгел ставить внесення на пере-слухання батька п-ні Орліської теж для о-слаблення зівань Пастернаківної і Ля-вжової.

Д-р Лявда теж підтримував внесення своїх попередників.

По тім відчитували зівань всіх свід-ків, які на розправу явитися не можуть, а які свої зівань зложили перед слідчим суддею.

На цьому розправу перервано.

Голодне село.

ВІДНАЗ Ч. 38

ВП. Жертводавці, які зложили на допомогу „Голодному Селу“ в місяці жовтні 1925 р.

Целка в Каміні Станіславській 30 зол., П. Олишев — Тенішів 4, Український Коштові „Просвіти“ в Мов. Острові 1565 зол. в с. т. з 275-44 золотих, о. Гурян-ський — Омелян 350 доларів.

ВІДНАЗ Ч. 39

ВП. Жертводавці, які зложили на допомогу „Голодному Селу“ в місяці листопаді 1925 р.

Об'єднання Українських Організацій в Америці 700 доларів, Котко Лука 2, Хатин А. І. Х. І. 5, Фай Л. І. 1, Станкевич П. І. 1, Сидоренко В. 0.50, Демус А. 1.70, Ковальський А. 1, Микитоніт І. 1, Фланів 2, Райтвортський 3, Таратюк К. 5, єпископ Боняк 20, о. д-р Бучко І. 5, ректорат гр. нит. духовного семінара 20, Скорусіана К. 6, проф. Федусевич М. 3, проф. Янкевич 4, о. д-р Ляба 4, проф. Вітшинський 5, д-р Тисовський О. 5, проф. Фланко Т. 5, Сосенко П. 5, Медведський В. Разом зіб'ємо 108 зол. на вказ ч. 2. По день 2 грудня вплинуло 17,859.99 золотих і 4,123.75 доларів. На даяк вплинуло 90 і 27 доларів з Америки, однак покищо імена жертводавців невідомі.

Заява.

В ч. 210 „Діла“ з 20 вересня ц.р. появилася стаття під написом: „Господарка народним майном. Історія одної фондації“, якої є автором. Оголошення цієї статті зміряв я до погані господарки скінці-ської фондації бл. п. мого шурини о. Но-сифа Фолиса, а не мав наміру нікого обвинувачувати. Зокрема не мав я наміру обидити о. прал. Л. Куницького, який ані не є членом Кураторії, ані не був арен-датором маєтності, ані там не госпо-дарив.

Наскільки ця стаття підірвала добру славу о. прал. Л. Куницького в україн-ській публіцистичній олімпі, то я його за мило-літну прихистити отримав перепику.

о. Ст. Онішкевич.

Від Редакції: Отримано уважено ін-цидент між двома визначеними представ-никами нашого громадянства вчирчання. Ясно, що якийсь зловмисний відступ цього інциденту в чужий пресі не з снім за-хитати загального довіря до громадсько-го діла тої міри, що о. прал. Куницький.

Посмертні згадки.

Володимир Палатинський, професор української гімназії в Берегові, помер для 17. жовтня ц. р. в місцевому шпиталі. По-кійний походив з Тлума, снітинського повіту, де його батько був учителем. Гімназійні студії починав у коломиїській українській гімназії в 1908 р. Од сля за-писався на фізбол. виділ у Львові, але ви-слідок події 1. липня його переїхав до університету. Докінув філософські студії в Чернівцях. В часі голодування в „Студ. Союзі“ в Снітині показав небіжчик незвичайну меткість, організаційний хист та не-виспичу дбайливість над поширюванням освіти в повіті. В тому часі не було ні одного концерту в цілій Галичині, де не-біжчик не очаровував бл всіх своєю грою на скрипці. Ізави з викладами, мустрував читальні, був дирігентом оркестру в кіль-кох селах та загальні брав діяльну участь у всіх проявах культурного життя на По-куттію. В 1917 р. став учителем при мі-ській реальній школі в Чернівцях, де пе-ребував аж до приходу Румунів. За укра-їнської влади був секретарем старости в Снітині. В грудні 1919 р. небіжчик — пе-реслідуваний жандармами—тік до Ру-мунії, а відтак на Закарпатську Україну, де клас враз з лишнім піддавали під на-ше середнє шкільництво. Величавий похор-он був відправлено за його невиспичуїм труд. Пожила жінку та трое діточок. — В. И. П.

Для 27. листопада ц. р. заснував в Богі жосмотрена Н. Тайнами Олександр з Начорівського Нада, жінка смер. учите-ля, в домі свого зятя о. Лопатинського Ст. в Личківській вол. Прожила 74 літ, з то-го 34 провела в Гуминських. Сама побож-на і правдива корисно впливала на окрив-ження, а своїми радами і поміччю ставала часто в пригоді селянкам, які до неї разо-гошувалися. Хата, де покійниця враз з му-жем жила, була осередком українського учительства болешого округу, там гу-тувалася молодіж на акації і свята, та знаходила в покійниці завжди широту го-сподарства, українську матір. Земля її пером!

ОПОВІСТКИ.

Український хор Д. Котка.
У середу 9.XII. м. Лампуг.
У четвер 10.XII. м. Гарнів.
У п'ятницю 11.XII. м. Краків.
У понеділок 14.XII. м. Краків.
706

Позір Жовтничани! Для 13. грудня ц. р. в неділю о год. 7. вечером філія „Просвіти“ в Жовтні улаштує при-співучасті хор з Жовтня і власних місцевих сил в селі „Господарка“ концерт з на-годи свята „Просвіти“. Сестрочу промовою виступить делегат зі Львова. Виділ філії просить о. лівинськи-сестрочу участь в снім свята. — Виділ.
875 6) 1—1

— З рамени Міжнарод. Лг. М. і С. відбудуться для 7. грудня (понеділок) ц. р. в год. 5. ранку, в малій залі Музичного Тов-ва (м. Л. селла в Львові) слідуючі ре-ферати: 1) Сенаторка Олена Лаванська „Міжнародний Конгрес демократичний в Паллії 1360ні національних меншостей в Жовтні“. 2) Баронеса-Бланка — „Віжув працю Міжнарод. Лг. М. і С.“. — 2—2

Зехолом усіх українських культур-но-освітних товариств у Івано-м від-будуться для 8. грудня 1925 р. Сніто у-кравинської культури. Порядок свята: а) Служба Божа в першій в год. 9. ранку, б) Святотний панок для дітей в год. 10. ран-ку, в) Вистава про українських мистців у селі „Дому Актівста“ при площі св. Духа (від год. 10. ранку), г) Святотний вечір в год. 7.30 вечером точно в селі театру „Богателі“ при вул. Кармелітській при ла-скавій співучасті: бл. П. І. Орієнка, композитора В. Барвинського, скрипка Р. Криштальського і муж. хор, хор Котка. Свято закінчить вистава III-ої дії з дра-ми „Гетьман Дорошенко“, Старинської-Чемарівської. — Цілий місяць по 0.90 зол., 1.10 зол., 1.30, 2.30 зол., 3.30 зол. і 4.30 зол. (з гармонією), лужі по 12 і 14 зол. — Відеги продаються в день вистави від год. 10. ранку при вксі театру „Богателі“, а скоріше можна замовити за надіслан-ням грошей у п. Теодора Семківського з вул. Królowej Jadwigi ч. 32, Краків. За ко-мітет: Вп. Пані: Феценко-Ч. ініська, Коритовська, Голубовська; Вп. Павлове: пр. ф. Феценко-Ч. ініський, інж. Коритовський, д-р Смолин. — 1—1

Дрібні оголошення.

СЛАНЧКИ для дітей і дорослих по кон-курентній ціні, також печі, магіл, ваги, знаряддя, пильники, паси, гурти, по-сторонки, нап. И ШУМАН. Львів, вул. Ковальських 18 а. — 879 3—15

ЖІНОЧЕ футро „снитка“ і мужське футро оказійно на продаж. Кушнір-ня Карська, Львів, вул. Куркова 11 а. — 891 2—5

ОПАСКИ місцеві, всілякі охороня, Укра-їнські пильники дискретно висилас: Лел. Budygocze Lubelska. — 1—1

АБСОЛВЕНТ двоїт. торг. школи по-шукує за ягя. Зголошення до Алм. „Діла“ під „Абсолютент“. — 903 13

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Лінар
д-р В. Кобільник
ординос

878 в Самборі (коло суду). — 3—5

Дентистичне заведення
д-ра Шимона Раппапорта і
Якова Насса

Львів, вул. Синтусьна 17/1.

Пломбування й виникання зубів без болю. Штучні зуби в клацку і золоті на американську систему. Пациєнти з провинії полагоджуються в найкоротшому часі. ПП. урядовим та студентам значна знизка. — 908 1—5

Ширіть наш часопис!

907

АДВОКАТ

д-р Марієвич Олександр

переніс з днем 1. грудня ц. р. свою кан-целярню з Самбола до

ПІЛБУЖА

і несе її в парокладний уряді проти 890 суду. — 3—3

Кооперативна товариствна виробів ручних і машинних „АЛЬФА“

при вул. Зоральницькій ч. 4, приймає всілякі замовлення і переміжні Матеріал добрий. Виконання дуже ста-815 рання, ціна невисока. — 9—15

Музичні Інструменти

для учнів і аматорських кружків під гарантією по-ручає колевса фабрика

ФР. НЕВЧИК

871 Львів, Гоголецьна 2 б). — 3-10

ДРУГІ

Земчайні Загальні Збори

Почитового Товариства кредитового, ко-оператива з об.к. порукою в ТЕРНО. ОЛІ відбудуться для 23 грудня 19.5 р. в год. 12-й в полудне в селі „Міш. Врствства“ при вул. Острожського 11, з слідуючим порядком нарад:

- 1) Відкриття зборів.
- 2) Відчитання протоколу з посідання Загальних Зборів.
- 3) Звіт Управи з діяльності за рік 1925 до 1924 з проханням білансів до за-твердження.
- 4) Затвердження протоколу вибори-ції і переобрання білансу за рік 1924 та отворення золотого білансу на рік 1925.
- 5) Звіт контрольної комісії.
- 6) Удільня Управі абсолюторії.
- 7) Розділ чистого зиску.
- 8) Вибір членів Надзірної Ради.
- 9) Зміна статуту в §§ 14, 23, 41, 50 і 55
- 10) Внесення і інтерпретації.

На случай несприятливості вибраного статуту числа членів Загальних Зборів рі-шати будуть важко без огляду на числі присутніх членів. — 77(a) 1—1

Надзірна Рада.

Позір Галичани!

Заходом філії „Просвіти“ в Галич відбудеться (в неділю) для 13 грудня ц. р. в селі магістрату в Галич в год. 3-й по-пол. „Свято Просвіти“ на котре підпис-ний Виділ просить о численну участь де-легатів читальні „Просвіти“ і кооператив галицького судового повіту і всіх украї-нських громадян, якіні залучили на до-стойний відзначування 57-их роковин заснування товариства „Просвіти“ у Львові. Галич, для 1. грудня 1925.

За Виділ філії „Просвіти“
Д-р Вол. Лявницький о. Роман Лобедю-голова. секретар

Управа Т-ва „Госп. спом. спілка Си-ла“, кооп. з об.к. пор. в Делатині визнає отрим всіх членів, котрі не доповнили до сего часу своїх уділів до висоти 10 зл., доповнити їх найдавніше до 1. січня 1926 р. Хто до сего часу не доповнить свого уділу, буде після § 12. статута виключе-ний з Т-ва без Окремого повідомлення, на підставі ухвали Загальних Зборів з 29. 7. IX. 1924 т. 8. — 905 1—3 УПРАВА

Отрим визнаємо п. Корниля Жушків-ня, із Печеніжана, щоб негайно віртівав свій довг в Ошадно-Позичковій Касі в Печі. Рівночасно прохали знакомих подати адреси згаданого пана.

Д-р Степан Ріпський, Роман Зелений, — ругителі.
Адреса: S. R. Praha, Vrsovice, бл. Kro-кова ч. 8. — 1—2

МУНКА МИЛО

НАЙЛІПШЕ
МИЛО
СВІТА!

З ПАННОЮ мод-сткою навіть не ре-йсу в цілі про-вадження сильного інтересу. Михайло Корчак, капелюшник в Дрогобичі вул. Ві-тінська Гора ч. 8. — 824 2—2

УКІНЧЕНИЙ семі-нарний пошуку-лекції в народній-літ. Ласкаві ого-лошення снітні: Тимо-теч Рудин, Война-п. Іос. — 906 1—1

3 доукалі Видавничої Снілки „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.